

Udgaar i Allinge-Sandvig.
Gudhjem, Østerlars, Hasle
Ølsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgiver:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 260 Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø. Forretningsann. 8 - Fredag den 5. August Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret senest 2 Dage før Bladet udgaar. 1932

Den store Kunst.

Den lidt tvivlsomt udseende Herre paa Logens fjerde Række bøjede sig interesseret forover og saa opmærksomt ned mod Scenen: „Estella!“ mumlede han — „ved Gud i Himlen: det er Estella Harris!“

Han saa ned paa Programmet, han holdt i Haanden; eet Navn var trykt med brede, sorte, iøjnefaldende Typer: Helena Harland . . . „hm! saaledes kalder hun sig altsaa! ja, saa, min lille Ven: Du er blevet „Stjerne“, „stor Skuespillerinde!“ antagelig har Du rent glemt Estella Harris! og rimeligvis tjener Du ganske godt med Pengel Gud ved, hvad Du vilde sige, hvis din gamle Tilbeder erindrede Dig om Estella?“

Tæppet faldt — Bifaldet bruste som en Orkan gennem Rummet: Helena Harland — den store Tragedienne — havde føjet endnu et Blad til den Berømmelsens Laurbærkrans, der i Løbet af nogle faa korte Aar havde gjort hendes Navn til eet af de største paa Kunstens tindrende Stjernehimmel.

Den eneste, der ikke tog Del i Bifaldet, var Herren paa fjerde Række i Logen — men et ondskafuldt, frækt Smil lejrede sig om hans Mund, medens han sad og mumlede hen for sig selv . . . hvilket Held! netop, som han var helt „nede“; naturligvis vilde hun prøve paa at bluffe ham — men det gik ikke, — nej, absolut ikke! han glemte aldrig et Ansigt — det var een af hans faa Evner — men til Gengæld var den ogsaa — og havde ofte været Guld værd for ham!“

Den næste Morgen begyndte han at sætte denne Evne i Funktion . . . eller rettere: ved ti-Tiden, da Helena sad i sit Boudoir, var den allerede begyndt at fungere: Helena sad og læste en Billet, et Kioskbud lige havde afleveret, — tre-fire Gange læste hun den igennem, saa ringede hun paa sin Sekretær.

„Miss Jones“, sagde hun, da den unge Pige traadte ind, „vær venlig at ringe til Mr. Orwix og bed ham se herhen saa hurtigt som muligt — det drejer sig om en meget præcerende Sag!“

„Ja, Frøken!“ Peter Orwix var Frøken Harlands Impressario — en Mand, der var vant til alle en Prima-donnas Luner og Indfald Saasnart han havde modtaget sin Klientes Besked, tog han en Taxa og kørte til hendes Bopæl. Til sin Overraskelse fandt han Helena ganske rolig og fattet — hun lagde en Billet foran ham paa Bordet: „Læs den, Orwix!“ Han læste:

Ærede Frøken!
Jeg beundrede Deres sublime

Kunst i Aftes. Ved at se Dem, kom jeg til at tænke paa, at vi vistnok har en fælles Veninde: Miss Estella Harris? Jeg er Korrespondent til et kendt New York-Blad, og saavidt jeg ved, vil der om kort Tid i dette Blad fremkomme en Artikel om Miss Harris. Kunde De ikke tænke Dem at give mig et Par Minutter? Jeg vilde meget gerne drøfte denne Artikel med Dem! Jeg er til Deres Disposition naarsomhelst det er Dem belejligt!

Orwix saa lidt forvirret ud: „Jeg er ikke rigtig med!“ sagde han, „hvad er Meningens med dette?“

„Frem med Skarpsindigheden, kære Orwix!“

„Men hvem er denne „fælles Veninde?“

„Een, der hellere maatte være død, en ung Pige, der var død, indtil denne Epistel bragte hende til Live igen!“

„Ah . . .“

„Netop, Orwix — Estella Harris . . . det er mig!“

Orwix var alt andet end langsom opfattende: „Ja, saa — Pengeafpresning?“ Hun nikkede: „Naturligvis — og det arrangeret af en Fyr, der kender den Metier.“

Orwix rynkede Panden. Helena saa paa ham med uundgrundelige Øjne:

„Nægt alt!“ foreslog Orwix, „han kan dog ikke være sikker i sin Sag — en tilfældig Lighed.“

„Oh! De tager Fejl, min Ven, — den Fyr ved, hvad han giver sig i Lag med. Hele sit Liv har han levet højt paa Pengeafpresning. Nej; der er intet at gøre.“

„Politiet?“ foreslog Orwix.

Hendes blege bekymrede Smil var Svar nok.

„Hvad da? betale?“

„Haabløst — jeg vilde aldrig faa Ro eller Fred! nej — der er kun eet at gøre — forsvinde — begynde helt forfra igen!“

Hendes Stemme var træet, da hun fortsatte:

„Det er ikke, fordi jeg har gjort noget, jeg fortryder. Jeg var en fattig, ulykkelig Korpige, Orwix, og prøvede at leve rigtig. Saa skød jeg en Mand — et Dyr, der fortjente at blive skudt. Omstændighederne var saadanne, at ingen Jury paa Jorden vilde have dømt mig . . . det ved jeg nu, men dengang! dengang var jeg angst, dødsangst — og saa flygtede jeg.“

Orwix nikkede:

„Jeg forstaar Dem, Helena — De kunde ikke gøre noget ondt . . . men hvad skal vi gøre nu?“

„Der er kun eet! kun een Udvej . . . og den er meget usikker! Hvad hed den unge Pige, der bad om Tilladelse til at instudere min Rolle?“

„Nancy Wells.“

„Ligner hun mig?“

„Hendes Haar er som Deres, Helena — gyldent og brusende — men dermed hører baade Ligheden og Talentet op!“

„Mon? . . . et andet Spørgsmaal, Orwix: kan jeg spille Komædie?“

„Du godstel om De kan? Helena — her har ikke været Deres Lige, siden Duse stod paa en Scene!“

„Det lyder smukt — Orwix! Kan De skaffe mig nogle Draaber, som bringer Søvn uden at volde Skade?“

„Lidt Hovedpine — ellers ikke . . . hvad i Himlens Navn har De for?“

„Det vil Tiden vise, Orwix vær nu blot sød og gaa og oyerlad Resten og Draaberne til mig!“

Orwix gik — Helena ringede — Sekretæren kom ind.

Hun dikterede sine Breve — men eet af dem skrev hun selv. Den næste Morgen modtog Manden fra Logen Svaret paa sin Billet:

„Min ubekendte Herrel!

Jeg maa tilstaa, at jeg ikke husker den unge Dame, De omtaler i Deres Brev . . . men det er mig altid en Glæde, naar jeg kan være unge Kolleger til nogen Nytte. De vil kunne træffe mig i Morgen Aften, Klokkeren ni.“

Manden nikkede forstaaende — Svaret var velskrevet — men bortset fra det havde han intet at indvende — den gyldne Idé begyndte at virke efter Hensigten!

Klokkeren ni præcis stod han udenfor Helena Harlands Dør. Ingen svarede paa hans Ringen — og han skulde til at trykke paa Klokkeren engang til, da han opdagede, at Døren stod aaben: ja, saa — de skulde udkæmpe den lille Duel alene!

Han aabnede Døren og traadte ind i Forstuen. Til højre førte en anden aabentstaaende Dør ind til et oplyst, elegant møbleret Værelse. Han gik ind. Paa et Bord lige under en Lampe laa et Stykke Papir — han tog det op og læste: »Vær venlig at vente et Øjeblik! Helena Harland.“

Han satte sig og ventede . . . der var ganske stille i Lejligheden . . . og alligevel havde han en Følelse af, at han ikke var alene. Absurd! han tørrede nogle Sveddraaber bort fra Panden . . . men Følelsen blev stærkere . . . han var ikke alene! Med en undertrykt Ed sprang han op og begyndte at gaa rastløs op og ned i Værelset . . . om et Minut eller to vilde hun komme tilbage — og saa . . .

Med eet stod han stille, undertrykkende et Skrig: bag et af de tunge Velour-Gardiner saa han en Haand hænge ned — han bukkede sig og rørte ved den . . . den var kold, iskold — det var en Døds Haand! Han rev Gardinet tilside . . . foran ham laa en Kvinde med

den ene Haand hængende ned mod Gulvet og det gyldne, brusende Haar uordentligt ned mod Halsen.

Helena Harland! Hans Hænder skælvede . . . hun var død! hun havde undsluppet ham . . .

Han fik Øje paa en tynd rød Snor — næsten skjult af det gyldne Haar . . . han rørte ved den . . . den dødes Hoved vuggede tungt frem og tilbage . . . han forsøgte at tænke — han anede en overhængende Fare . . . der var noget bagved ham — en Lyd! han for rundt og saa ind i en Stuepiges stirrende, forskræmte Øjne . . .

„. . . og saa — saa talte dette Væsen . . .“

„Min Gud!“ næsten skreg hun . . . „De har dræbt hende.“

Atter sprang Sveden frem paa hans Pande . . . atter forsøgte han at samle Tankerne . . . hun maatte være kommet ind i Stuen netop da han rørte ved den røde Snor om den Dødes Hals . . .

„Jeg — jeg saa det jo!“ stammede den forskræmte Pige . . . „jeg saa jo, De kvalte hende . . . jeg hørte jo hun skreg . . .“

Hvilken rædselsfuld Sammenkædning af Omstændighederne . . . han saa paa Pigen — saa hen paa den Døde . . . saa opdagede han, at det ikke var Helena Harland . . .

„Det — det er ikke Deres Frue!“ stammede han . . .

„Nej, nej — det er Frk. Wells . . . een af Fruens Veninder . . . hvad har De dog gjort . . .“

Han forstod det ikke en Rival, der var dræbt? og han var gaaet lige i Fælden! Himmel — og det maatte han nu undgælde for . . . ingen paa Jorden vilde tro paa hans Uskyld . . .

Som et jaget Dyr saa han sig om efter en Udvej . . . Pigen stod stadig som lammet overfor ham — paa den anden Side Bordet . . . Døren var aaben endnu! Et vældigt Spring — tværs gennem Rummet — gennem Dørene — ud i Aftenen, den kolde Luft strøg mod hans hede Ansigt . . . som i en Taage hørte han en skrigende Stemme bag sig:

„Hjælp! Hjælp! Politil Mord! Mord! . . .“

— Og som en afsindig styrtede han gennem de aftenstille Gader. — — —

Kl. elleve ringede Orwix' Telefon:

„Det var Helena . . . jeg sidder paa „Rix“ sammen med Frk. Wells . . . hun har lidt Hovedpine, men kan alligevel godt underskrive en Kontrakt . . . De maa gøre noget for hende, Orwix, for min Skyld!“

Orwix brummede — han var ikke meget for „ukendte Navne.“

„. . . og for Resten, Orwix, hvis hun fortæller Dem noget om, at jeg har ført hende i Trance i Aften, saa lad være med at tale for meget om det Emne . . . De aner ikke, hvor Deres Draaber og lidt rød Sminke gjorde Underværker.“

„Men — Helena! Fyren — De ved . . .?“

„Oh, tal ikke mere om det . . . jeg tror nok, jeg er ude af mine Bekymringer nu . . . det var et gribende Drama, vi spillede i Aften.“

„Og hvad mere er, Orwix; nu ved jeg det!“

„. . . Hvilket?“

„At jeg kan spille Komædie, Orwix!“

Hvilket passer?

— 0 —

Hr. Rottensten har stillet 4 Spørgsmaal til L. S. Bladudvalg, som vi skal prøve paa at besvare.

1. Mener Bladudvalget, at Landets Valutapolitik har øvet Uret mod Landbruget?

Ja, det har den, der er øvet Uret i en forfærdelig Grad. Den har øvet den stærkeres Ret til med Magt at fratage den svage dens surt fortjente Løn for Arbejdet, drevet Landbrugeren til at give et Pant i sin Ejendom for at Kommune og Amtskommune kan faa Penge til sin Administration, og givet alle andre Samfundslag i vort Land den Opfattelse, at de har Ret til at raabe, og desværre de gør det: „Hold nu op med at hyle, tag blot og bestil noget mere, vi har det jo alle godt nu, det er billigt at leve.“ — Regeringen har gennem Valutaloven udsuget Landbruget til Fordel for alle øvrige Erhverv.

I Kraft af Valutaloven har Handelsminister Hauge, som er den egentlige Leder af denne Lovs Administration, igennem Maaneder sat Sterlingkursen til 18,16 og tvunget Landbruget til at aflevere sin Valuta til denne Pris og sat store Bøder for Salg af Valuta til andre Kurser end dem, han har skrevet paa Børsens Tavle.

Os bekendt har Handelsministeren ikke betalt nogen Bøde, selv om han var den første til at overtræde sin egen Lov, da det gjaldt om at skaffe Sterling til Køb af Kul til Københavns Kommune. Han betalte en Overpris for Sterling; men Bøden er ikke betalt.

Valutalovens Følger bliver Tusinder af Hjem, hvor manganen Hustru og Moder har fædet bitre Taarer, og hvor Manden har udslynget voldsomme Forbandelser mod det Samfund, som ved Lov har taget hans Arbejdsfortjeneste fra ham, og hvor saa Panthaverne i Ly for andre bestaaende Love har overtaget Frugten af Familiens Arbejde ved at overtage Hjemmet som brugeligt Pant ved Tvangsauktionen. Den har sat driftige, men forarmede Landmænd fra Hus og Hjem, og ved Fortvivlelse herover har manganen Landmand søgt Døden for egen Haand.

Den Uret har Landets Valutapolitik øvet mod Landbruget — en Uret, som sent vil blive glemt.

2. Mener Bladudvalget, at denne Uret har skadet Landbrugets Rentabilitet?

Ja, i allerhøjeste Grad, der er ingen Tvivl om, hvis Valutalov, Valutaafleveringspligt og Valuta-central ikke havde eksisteret, havde vi faaet mange flere Kroner for hvert Pd. Sterling og derved en større Pris for de Varer, vi eksporterer til England.

Landbrugets Eksportvarer hjembringer 80 % af Valutaen til Danmark, den er nem at kontrollere. Smaaeksporten, Fiskeri og Industri er betydelig vanskeligere at kontrollere, og det er jo en offentlig Hemmelighed, at der kan foretages Varebytning med Udlandet til Kurser, der ligger langt over den Pris, som Hr. Hauge skriver paa Tavlen.

Der kan blot henvises til, at Statsminister Stauning forleden byttede Sild fra sit fallerede Selskab „Isvirki“ med Kul fra Polen udenom de vedtagne Regler. Staar den Mand ogsaa hævet over Loven?

Hvor meget Valutaloven har kostet Landbruget, er vanskeligt at gøre op, at det er store Summer, ved alle, som har med Handel, Pengevæsen og Samfundspolitik at gøre, og de eneste, som har tjent paa det, er de fastlønnede og Højfinansien.

Vi citerer nogle Udtalelser. Madsen-Mygdal regnede for nogen Tid siden Statens Røveri fra Landbruget til, over 100 Millioner Kroner. Knud Back, L. S., regner med ca. 400 Millioner.

Til Støtte for vor Paastand, at Pengene gaar fra Landet til Byen, nævner vi en Udtalelse af en Bankdirektør i Roskilde, som vi talte med forleden: „Ja, det er underligt at se, at Indskuddene i Banker og Sparekasser i denne Krisetid kan vokse saa stærkt, for Indskuddene alene her i Byen har sidste Aar vokset med 5 Mill. Kr. Landbrugernes Kontier er jo de fleste Steder selvfølgelig naaet Bunden, men andre Erhverv har udlignet dette og overstiger det med 5 Mill. Kr.“

Det er et talende Tal, Tal, der bør varsko alle Landets Borgere om, at dette ikke kan blive ved at gaa.

3. Mener Bladudvalget, at de nye Kriselove kan forbedre Landbrugets Rentabilitet?

Nej, ikke i nærværdig Grad. Vi har jo ingen Lov faaet, som viser farbar Vej fremad.

Vi har faaet Akkordlov, kun faa har den gavnet, men mange har den skadet; den har gjort sit til, at ødelægge det Tillidsforhold, som altid tidligere har været til Stede mellem Landbrugeren og Møller, Bager, Haandværker og Købmand. Maaske vil det vise sig, at de, der har været bedst tjent med Akkordloven, er Akkordudvalget.

Loven om Standsning af Tvangsauktioner er omtrent værdiløs i praktisk Brug. Vedkommende, som forlanger den brugt, skal nemlig godtgøre, at han om 3 Mdr. er istand til at betale enhver sit; men af den Grund har man jo ikke Lov til at operere som det borende X — og hvor skulde man ellers faa Pengene fra?

Henstandsloven er ingen Hjælp til Rentabilitet.

Ved at give Henstand med Renter og Afdrag paa de Laan, der ligger under Ejendomsskyld og Besætnings Værdi, kan den give Arbejdsfred i den Tid, vore Lovgivere skal bruge til atraade Bod paa de Fejtagelser, som er begaaet siden Krisen satte ind! men Loven har to store Mangler. Den tager ikke Juni Termin i Aar med paa anden Maade, end at der for

Juni Termins Vedkommende ved privat Overenkomst mellem Laantager og Laangiver kan faas Henstand; men det er jo blevet praktiseret mange Gange tidligere, før Loven kom. Den største Mangel ved Loven er vel den at den ikke yder Hjælp til den Prioritet, som ligger over Ejendomsskyld og Besætningsværdierne i Dag, og hvor Prioritetshaveren, den Dag, der kommer en Lysning for Landbruget, mange Steder vil gribe ind og tage Ejendommen i Besiddelse. Love om Panter giver ham Ret dertil.

Loven trænger i høj Grad til Revision, og det ligger nu i Amtsudvalgets Haand at fortolke Loven paa en Maade, at den kan blive til virkelig Gavn for Landbruget.

4. Mener Bladudvalget, at L. S. ved Hjælp af den nødvendige Tilslutning kan paavirke Lovgivningsmagten i gunstig Retning til Gavn for Landbruget og til Fordel for andre Erhverv, der paavirkes af Landbrugets økonomiske Tryk?

Ja, absolut. Den Dag, L. S. faar de danske Landmænd til at forstaa, hvad en Fagforening er værd,

og derved faar samlet endnu 30 pCt. af Landbrugerne, saa er L. S. saa stærk, at Lovgivningsmagten altid vil holde sig a jour med de Krav, der stilles fra L. S. Side. Vort Krav om et rentabelt Landbrug vil da blive hørt, og den Dag, Bonden faar Penge, da vil alle have Penge. Arbejdet vil gaa igang for alle andre Erhverv. Arbejdsløshed vil ophøre, og Revolutionens Hyæne, som staa paa Lur bag Arbejdsløshedens, Fattigdommens og Sultens Skarer, vil blive drevet ud af vort Land.

En Nationaløkonom udtalte i Juni Maaned 1893, da Landbruget begyndte at rejse sig af Datidens fortvivlede Kaar og samle sig i en Forening af Landmænd, som senere paa Aaret fik Navnet Agrarforeningen: Den Dag, Landbruget staa samlet og enigt og forstaa sin Magt, da er det den stærkeste Magtfaktor i vort Land.

At der skulde gaa 40 Aar, før den danske Landmand blev klar over det, er uforstaaeligt men sandt.

L. S.
Bladudvalget

Paa Udflugt.

—o—

I mange Aar har Vejret ikke været saa ideelt til Udflugter, saa vel til Lands som til Søs, som i Aar. Hvorfor ikke benytte en af de smukke Sommerdage til en lille Udenbysfærd. Motorbaaden „Thor“ stævner Kl. 10,15 ind i Allinge Havn fuld af Sandvig-Turister, her kompletteres Ladingen, thi hvem vil ikke gerne nyde den friske Søluft, naar Solen bager og Havet ligger spejlblankt. I fuld Fart snurrer vi ud af Havnen, medens der vinkes fra Havnemolen og fra de talrige Klippeskær, hvor morgenduelig Ungdom ta-

hvidklædte Skikkelser vinker fra Kapripavillonen. Her er to Timers Ophold til en Forfriskning og Spadseretur, saa gaar det videre til Gudhjem. Men vi naar ikke Baaden; vi har fordybet os i Dyn-dalens Mysterier, været paa Amtmandsstenen og set til Vandfaldet, der manglede Tøbruddets Vælde og sygner hen af Mangel paa Vand.

Paa Kapri spises den medbragte Mad; saa gaar Turen til den sorte Gryde, og Mærker fører os videre med sin Motorbaad til Ovnene og alle de andre naturskønne Punkter. Tyske Turister klavrer op og ned ad de forvitrede Klipper, fulgt af ængstelige Øjne og forskrækkede

Bavtasten ved Stammershalde.

ger et forfriskende Bad. Vi sejler saa tæt ind til Kysten, at vi til Tider næsten kan spytte i Land, og der gaar et Gys gennem Damerne, der frygter for, at vi løber paa et undervands Skær. Smuk tager Kysten sig ud med afvekslende Klipper og Skær. Hvid Sandstrand, grønne Marker, rødbrun Lyng, spækket med slanke Birke og Naaletræer. Sandkaas vrimler med Badegæster og Biler, Villaer og Telte med ferierende Ungdom, Sang og glad Latter, rigtig et Højsæsonbillede glider os forbi. Hist og her en Kajak eller Fiskerbaad, der efterser Garnene. Saa passerer vi Tein med de mange hvide Huse og karakteristiske Silderøgerier. Vi runder den furede Klippekylling, nye Perspektiver aabner sig. Kaasen med de tre karakteristiske Bautastene, Stammershalde smukke Kurhotel omgivet af grønne Lunde. „Thor“ haster forbi, videre til Baadstad, ind i Bugten ved Dynddale, og inden vi ved af det er vi udfør Helligdommens skovbræmmede, stejle Klippekylling og lægger til under Libertsklippen, medens

Udraab. Mærkeligt nok forløber disse halsbrækkende Klatreture for det meste uden Uheld.

Vi han spadsere langs Kysten til Gudhjem og tage med Motorbaaden hjem; men Tilbageturen til Fods over Baadstad og Stammershalde er ligesaa smuk og mindre anstrengende. Her kan man fordybe sig i Trolde-skoven med de mægtige Klippeblokke (Elverhøj) og frodige Vegetation. Her gør Naturforskeren rige Fund, her mæsker Ungdommen sig med Kirsebær, her gaar Dansen hver Søndag Aften; thi som der staa paa Plakaterne: „Paa Søndag mødes vi alle til Dans paa Stammershalde.“ Vi kan forfriske os med en Allinge-Ispind en Kop Kaffe eller et Glas Øl, medens Orkestret spiller de sidste Schlager, og bagefter vandre hjem i den lune Sommeraften efter en vel anbragt Dag.

Vær god mod Naturen.

—o—

Den skønne Natur fylder dit Sind med Friskhed og Glæde —

Den gør dig sundere baade paa Legeme og Sjæl. — Derfor — vær god mod Naturen som mod en Ven!

Har du fundet en køn Plet ude i den fri Natur, saa ødelæg den ikke! Husk paa, Naturens Skønhed er ikke din alene, den er alles!

Har du ligget i et Skovbryn eller paa en Strandbred og spist din Mad, saa efterlad ikke Stedet som en Køkkenmødding, naar du gaaer din Vej. Lad ikke tomme Flasker, Konserverdaaser, Æggeskaller og Papir forstyrre Skønhedsindtrykket for dem, der siden søger Stedet!

— — — Gør rent efter dig!
Pluk aldrig Markens eller Skovens Blomster, hvis du ikke bryder dig om at tage dem med hjem. Det er hensynsløst at plukke Blomster for straks efter at smide dem bort igen. Ogsaa Blomster lever, og saa længe de lever, kan de glæde Mennesker,
— — —

Ryk ikke Anemoner eller andre Blomster op med Rod! Naar du gør det, er du med til at udrydde den danske Skovs Skønhed! Vil du ved Foraarstid have grønne Bøgegrene med dig hjem fra en Skovtur, saa skær Grenene omhyggelig af med en Kniv! Skær dem af med et skraat Snit, og vælg dem paa en saadan Maade, at du ikke ødelægger Træets Form og Skønhed. Tag kun Grene, hvor du har Lov dertil! Ødelæg aldrig unge Træers Topskud. Glæd dig ved Fuglenes Sang, men rør ikke Fuglenes Reder.

Færdes du paa Steder, der tilhører Privatmænd, saa vær dobbelt omhyggelig og nænsom i din Optræden. Hensynsløse Turister har lukket Adgangen til mange kønne Steder i vort Land, fordi de ikke var gode mod Naturen.

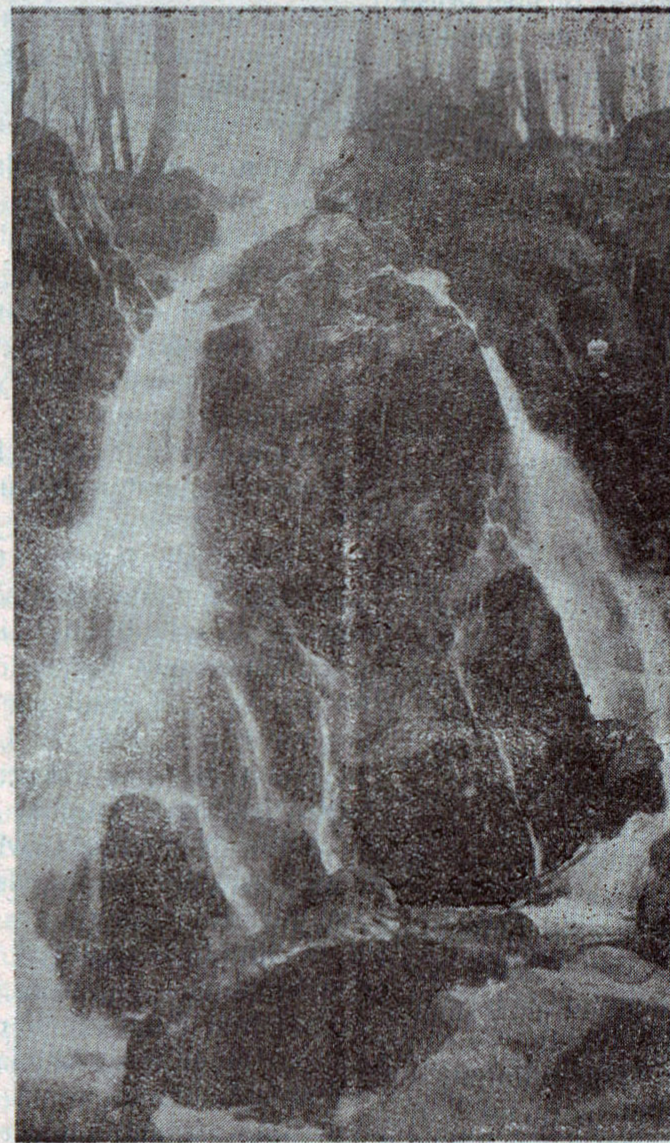
Vær varsom med Ild, naar du færdes i Skov.

Men du, som har lært at sætte Pris paa Naturens Skønhed, du vil altid være en god Turist.

Du vil altid erindre, at saa køn og ren, som du selv ønsker at møde Naturen, saa køn og ren bør du efterlade den til andre.

De gigantiske Klippeblokke (Elverhøj).

Vandfaldet i Dynddalen.

Fra Uge til Uge.

—o—

I Følge omstaaende Annonce gøres Medlemmerne i Allinge-Sandvig Sygekasse opmærksom paa, Vigtigheden af at betale Kontingentet til Sygekassen. I Medlemsbogen Side 34, nederst paa Siden findes Lovens Bestemmelser ang. Kontingent og Restancer.

Forretningskonvolutter

sælges med Firma for kun 8 Kr. pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri.

Moderne Sommersko

faas til en billig Pris hos

Carl Larsen, Vesterg., Allinge.

Biler udlejes.

15—16 Pers. Turistbil.
12—13 — Charabanc.
6—7 — Chrysler.

Vilh. Riis, Allinge. Tlf. 131.
Al Lastkørsel udføres.

Ny tilmeldte Abonnenter paa „Nordbornholm“ for 2. Halvaar kan efter Ønske faa Hammershus Birks Historie gratis.

Dette illustrerede Værk koster i Bøgladen 4 Kr.

Elegante Visitkort

50 Stk. med Navn 2 Kr.
TAKKEKORT billigt.

Allinge Bogtrykkeri.

Tabt.

Damearmbaandsur, Guld med sort Baand, tabt i eller ved Allinge. Bedes mod Ducør afleveret til Nordlandets Handelshus.

Kontingent-Restancer.

Hvis Medlemsretten skal bevarer, maa Restancerne til Allinge-Sandvig Sygekasse pr. 1. Juli d. A. være indbetalt til Kassereren inden den 15. ds.

Kontortid Tirsdag og Lørdag fra Kl. 2—4 Eftm. og 7—9 Aften.

Bestyrelsen.

Rø Ungdomsforening

afholder BAL for Medlemmerne paa Hotel Helligdommen (Pavilionen) Onsdag den 10. Aug. Kl. 8.

Ny, fin, ægte

Bihonning

sælges. 1 Kr. Halvkilo.

Murer Koføed, Nørregade.

Husbestyrerinde

søges straks eller senere.

Christian Svendsen, 26. Pcl. Olsker pr. Tein.

Olsker.

Kommuneskatten for Juli Kvarteral bedes indbetalt til Skattemodtagerne. Ældre Restanter maa indbetales snarest, da Udpantning ellers vil blive foretaget uden nærmere Varsel.

Sogneraadet.

Nye Kapsko.

Alle Numre. Prisen betydelig nedsat. Ombinding udføres billigt.

Emil Krak, Allinge.

Brændehandler Emil Holms Gaard.

Yngre Fodermester

søges. — En Lødeko og en Malkeko til Salg.

Ellelyst, Tlf. Hasle 51 u.

Hotel „Allinge“.

Dansant Fredag Søndag

Have-Restauranten anbefales.

Gratis Bal

hver Lørdag Aften.

HOTEL SANDKAAS.

Niels V. Grooss

Blikkenslager.

Aut. Gas- og Vandmester.

WC, Kloak- og Centralvarmeanlæg.

Tilbud og Overslag gratis.

Aktieselskabet

Hasle Bank

modtager Indskud paa Indlaansbog og Folio, Terminsydelser til Kreditforeninger, ordner Kreditlaan m. m.

Over Land

til Simrishamn, Malmø og København.

S/S Hammershus sejler fra Allinge Kl. 9 Mandag, Tirsdag, Torsdag og Lørdag. — Søndag Kl. 8 og 18.30. Ank. til København 1,25. Hurtigste, billigste og bekvemeste Rejserute.

Enkeltbillet gælder Tur—Retur. Simrishamn samme Dag 5 Kr.

Christansø—Gudhjem Onsdag og Fredag m. Afg. fra Allinge 9,30. Pris 4 og 2 Kr.

Nærmere ved Turistbureauet, Sandvig Tlf. 100. og Dampskibsexp i Allinge, Tlf. 75.

Anton Sonnes Maskinsnedkeri og Byggeforretning, Nørreg., Allinge

Alt Bygningsarbejde — saavel nyt som Reparation — udføres hurtigt og billigt. Vinduer og Døre leveres efter Maal paa faa Dage. Alle Slags Lister haves paa Lager til nedsatte Priser. Alt Maskinarbejde udføres.

P. Petersen.

Uldmouselinskjoler

og andre Sommerkjoler sælges nu til ekstra nedsatte Priser.

Magasin du Nord's Udsalg, ved Victor Planck, Allinge.

Mejeriet Kajbjerggaard

F lodeis F flaskefløde

Vi anbefaler vor Flødeis og vor Flaskefløde.

Hos vore Forhandlere i Allinge-Sandvig, Tein, Olsker Brugsforening og i Hasle kan alle Sorter Flødeis faas uindpakket uden forudgaaende Bestilling. — Bestillinger paa indpakket Is modtages gerne overalt.

Ring til Allinge 86 og Isen bringes.

Vore øvrige Mejeriprodukter bringes i Erindring.

Møllers Bogbinderi

Tlf. 865. Chr. Dideriksen, Rønne. Tlf. 865.

Indbinding af Bøger. — Protokolfabrik. — Papirvarer.

I. Kl. Arbejde. — Rimelige Priser. — Hurtig Levering.

Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

Enten De biler eller cykler eller gaar

gennem Hasle

lige meget om Hellig eller Søgn, bør De stoppe op ved Marckmanns Kiosk, hvor De faar Bornholms bedste FLØDEIS, Vaffel-Bæger-Pind, nemlig **Karlsens**.

Hotel- og Restaurant

Stammershalde

anbefales som Øens smukkeste Udflygtssted. Hver Søndag Eftm. Koncert fra 4—6 og Aften-Dansant fra 8—12.

1ste Kl. Varer. Moderate Priser.

Madkurve kan medbringes.

STRANDHOTELLET i SANDVIG

har aabnet Sæsonen.

Øens livligste Etablissement.

1ste Kl. Restaurant. Moderate Priser.

Telefon 14.

Ærbødigst

Fr. Bidstrup.

Iscreme!

Vor anerkendte Iscreme: NUCCA — VANILLE — ANANAS er atter paa Lager i vort Depot i Allinge ved Chr. Jørgensen. Tlf. 144.

anbefales.

Akts. Bornholms Iscreme-Fabrik, Rønne.

Tlf. 216 og 599.

Alle Tryksager

saasom

Regninger, Møddeløser, Konvolutter, Dags-Dato, Vekselsblanketter, Visitkort og Takkekort, Love og Regnskaber, Sange og Salmer, Medlemskort

leveres bedst og billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

BRØDRENE ANKER, HASLE

JERNSTØBERI & MASKINFABRIK.

Ajlepumper - Vandpumper - Varmtvands-Anlæg,

Alt til Syltning.

Alle Slags Sukker, Krydderier, Voxpapir, Pergament, Salicyl, Syltepulver, Krukker, Sylteglas m. m. sælges til absolut billigste Priser.

Produkten.

Bestillinger paa Kunstgødning

til Levering bedes indgivet snarest, saaledes at vi kan levere til allerbilligste Pris, som nu er fremme.

Produkten.

Husk

at bestille Høstbindegarn i Produkten!

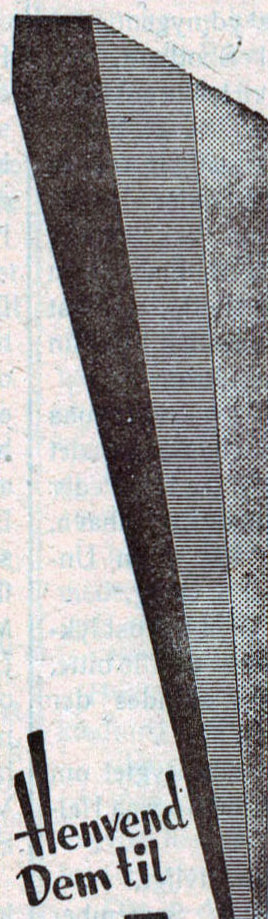
Vi har det rigtig gode Bindegarn til en billig Pris.

Produkten.

Naar Solen skinner om Søndagen

er det rart at have Film i Kameraet. Husk derfor at forsyne Dem i

Marckmanns Bog- og Bladhandel, Hasle.

DFA

Ønsker De en virksomhedsfuld og samtidig planmæssig Tilrettelæggelse af Deres Annoncering?

Ønsker De uden Forbindende Udkast til Clichéer, Forslag til Blade og Oversigt over Udgifterne?

Henvend Dem til

DE FORENEDE ANNONCEBUREAUER KØBENHAVN K TELEFON C.3884

Overretssagfører

Jac. Jensen.

Inkassationer, Ejendomshandler. Dokumentsskrivning, Dødsbehandling m. v.

Kontor i Allinge:

(Bogtrykker Gornitzkas Ejendom).

Træffes personlig hver Fredag Kl. 11-1.

Køb danske Varer

og De gavner det danske Landbrug og Industri og skaffer

Arbejde til Landets mange arbejdsløse.

Marckmanns Bog- og Bladhandel

modtager

Annoncer og Tryksager fra Hasle og Omegn til Nordbornholms Bogtrykkeri.

Trykprøver forefindes.

Priser opgives.

Gornitzka, Allinge.

HASLE

Annoncer kan indleveres og betales til vor Repr. i Hasle: Bog- og Bladhandler Marckmann.

Al Hotelreklame

udføres. Konvolutter og Brevpapir til Konkurrencepriser. Servietter til Fabrikspris.

Reklamekort m. m.

Allinge Bogtrykkeri.

Bornholms Spare- og Laanekasses Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten af Indskud er paa

3 Mdrs. Opsigelse 4,5 pCt. p. a

Alm. Sparekassevilkår 4

Boxer udlejes.

Ønsker De

at udvide Deres Kundekreds, bør De overtere i „Nordbornholm“.

„Nordbornholm“ læses i over 2500 Hjem.

Mene af Kolonialvarer og Manufaktur forbruger hvert Hjem aarlig for cirka 2000 Kroner. „Nordbornholms“ Læser køber altsaa hvert Aar for over 5 Millioner Kroner Varer. Den Forretningsmand, der flager over de daarlige Tider, den ringe Købeevne og de begrænsede Afsetningsmuligheder, har ved at overtage i vort Blad Lejlighed til at udvide sin Forretning, naar han fører gode Varer og iøvrigt er konkurrencedygtig.

Flaadens Skotlandstur.

En sandfærdig Historie fra gamle Dage. Efter Troels Lund; Daglig Liv i Norden. Af Niels Larsen.

—0—

Det er i højsalig Kong Kristian den Fjerdes andet Regeringsaar 1589.

Den 1. September.

Høj klar Himmel med Sol over de nøgne Marker og faldede Skove.

Udenfor Kronborg, Øresundets Vogter, ligger en dansk Orlogsflaade paa 14 store, foruden en Mængde smaa Skibe.

Det er et stolt Syn.

Og selvfølgelig kan det og det gode Vejr ikke andet end friste en stor Del af de gode Folk i den nærliggende Stad Helsingør, og der er da ogsaa en livlig Færdsel frem og tilbage, alt mens Snakken gaar.

Flaaden ligger sejlklar, og efter Vinden at dømme varer det nok ikke mange Stunder før den letter.

Alt er jo klar.

Men hvor agter hans Majestæts Flaade sig hen?

Jo, Kongens Søster, den yndige Prinsesse Anna er blevet trolovet med Jacob den Sjette af Skotland og skal nu did for at formæles med ham.

Det er ingen lille Tur, og den er ej heller helt farefri.

Men da den dygtige Admiral Peder Munk har Anførselen, og Efteraarstormen ej kan ventes endnu en Tid, saa gaar det nok.

„Det var ogsaa en Skam, om der skulde tilstøde Flaaden noget ondt, saa den lille Prinsesse, der nok længes saare efter sin tilkommende, ej skulde naa Skotland til den berammede Tid,“ ytrer Niels Pottemager og trækker sig i sit lange Skæg.

„Ja, det er vist, der sagde Du et sandt Ord, Niels Pottemager,“ lyder det besindigt fra Jacob Kandestøber. „Men det bæres mig ret for, at saa helt godt vil det ej gaa Hans Majestæts Flaade.“

„Ej, hvilken Snak,“ lyder det fra flere. „Skulde den store Admiral Peder Munk ej kunne føre en saadan Klat Skibe velholdent til Skotland.“

Jacob Kandestøber belavede sig paa at svare, men det bliver ej til noget; thi i det samme lyder Afgangssalutten fra Flaaden — der svares fra Kronborg — Ankrene hives os, og Flaaden staar for fulde Sejl ud gennem Øresund.

Flaaden befinder sig i Kattegat, og Vinden er endnu god.

Men for hver Time, der gaar, bliver Admiralen, Hr. Peder Munk, mere og mere gram og alvorlig at se til. Han kan mærke, at der vil komme andet Vejr — og maa ske endda ret alvorligt Vejr.

Men bare der ikke er en eller anden forbandet Heksevind, som har et „godt“ Øje til ham. Det huer ham ej, at den første Kvinde, han mødte paa sin Vej fra Slottet, da han var kaldt op for at modtage Befaling om Færden, ej havde Forklæde paa!

Det er ej noget godt Tegn.

Han rynker Panden og falder i Tanker.

Det stormer mer og mer op, og midtvejs i Kattegattet er Vinden stik imod, saa Flaaden ingen Steder kan komme.

Men ikke nok hermed.

Da Vinden igen er blevet nogenlunde skikkelig og det gaar ret godt fremad, saa springer et Par af Skibene læk. Der maa standses, og Skaden udbedres. Men nu er det, som alle onde Magter har sammensvoret sig mod Hans Majestæts Flaade. Bliver der eet Skib tæt, springer der to andre læk!

Det kniber svært for Hr. Peder Munk at tage Tingene med Rolighed. Men af Stedet kunde han ikke komme. Dagene gaar og bliver til Uger.

Det ene Handelsskib sejler forbi Flaaden efter det andet.

Og det er i høj Grad ydmygende for Hr. Peder at se en Smule Handelsskib stryge nok saa nydeligt af Sted, hvorimod han ingen Steder kan komme med den danske Flaade.

Der maa være noget galt paa Færde! Det er soleklart, og det er ogsaa alle klar over, lige fra Prinsessen og Admiralen og ned til den usseligste Matros.

Tiden gaar.

Ugerne bliver til Maaneder, og en skønne Dag maa Hr. Admiral Peder Munk ty ind i en norsk Havn for ret at faa udbedret de mange Skader, som har ramt hans Skibe.

Selvfølgelig agter Admiralen sig ret hurtigt af Sted igen.

Men det skulde ej ske.

Ulykkerne forfølger ham, og han maa blive i Havnen hele Vinteren. Prinsesse Anna sukker og længes efter sin kære Jacob, og tilsidst bevæges Admiralen — men det er saare ydmygende — at sende Bud til Skotland, om Jacob den Sjette vil hente sin Brud i Norge.

Hans Majestæt sender ogsaa Skibe af Sted — de lander i Norge, og Prinsesse Anna begiver sig igen ud paa Bølgen blaa. Men Uheldene forfølger stadig, og først den 20. Maj 1590 sætter hun sin Fod paa Skotlands Jord.

En eller anden Heksevinde maa have sin Finger med i Spillet, det kan aldrig fejle, og da Hr. Peder Munk igen kommer til København, sørger han straks for, at en Undersøgelse kommer i Gang.

Det er ej nemt, men tilsidst lykkes det dog at finde en lille bitte, bitte Ende, og den spindes der saa videre paa.

Selvfølgelig naaede Rygtet om Flaadens mange Uheld ogsaa Helsingør.

Og Snakken gaar livligt.

Afsejlingen den 1. September drøftes grundigt, og de forskellige Udtalelser, der forefaldt hin Dag, tages op til Behandling.

Hvad sagde han, og hvad sagde hun? Kunde ikke alt huskes helt nøje, saa blev der lagt lidt til — tværtimod blev der ikke trukket noget fra.

Det er Morgen!

De gode Helsingørfolk begynder at lette sig af Fjerene. Skodderne tages fra, og Dørene aabnes.

Niels Pottemager er ogsaa vaagnet og staar i Døren til sin Bod og spejder gennem den stille Gade for muligvis at opdage en eller anden, med hvem han kan faa sig en lille Morgenpassiar.

Men Udsigterne er ikke gode.

Dog, endelig aabnes Naboens Dør, og Albrekt Smed stikker Hovedet ud.

„God Morgen, Nabo,“ raaber Niels Pottemager.

„God Morgen,“ lyder det morgengnavent fra Smeden, og han er ved at trække Hovedet til sig igen.

Men da lyder det fra Pottemageren:

„Har Du hørt det sidste Nyt?“ saa bliver Smeden — ja, tager endog et Par Skridt hen imod Naboen. Og nu gaar snart Snakken livligt. Hvad mon det er for nyt, som drøftes?

„Ih, men dog, selvfølgelig om Flaadens uheldige Skotlandstur. Og der er nu gjort Skridt til at faa fat i den lede Heksevinde, som har drevet sit slemme Spil. „Ja, gid hun dog maatte findes,

det fæle Utsyke, og komme paa Baalet,“ er Smedens Ord.

„Ja, det er vist!“ Pottemageren trækker sig i Skægget. Men med eet antager hans Ansigt en underlig hemmelighedsfuld og spørgende Mine.

„Nabo“, fortsætter han, idet han sænker Stemmen. „Var Du ej med hin Dag, da Flaaden sejlede af Sted?“

Smeden nikkede bejaende.

„Hørte Du da ej, hvad Jacob Kandestøber ytrede, da jeg ønskede Flaaden god Rejse?“

Smeden lægger Panden i dybe Folder og ser meget tænksum ud: „Ja, det lød saalunde, at han vidste ganske bestemt, at det ej vilde gaa Hans Majestæts Flaade saa helt godt.“

„Ja, saa sandelig lød hans Ord saaledes, det syntes mig nok, de rant mig i Hu i Nat, da vi ej kunde sove“, svarer Niels Pottemager en Kende oprømt. Han blinker polisk til Smeden, Stemmerne sænkes, og der forhandles en god Stund om det saa delikate Emne.

Snakken gaar, og inden Middag kender det ganske Helsingør Jacob Kandestøbers Udtalelse.

Selvfølgelig kommer den ogsaa Politiet for Øre, og da det gælder at smede, mens Jernet er varm, saa sidder Jacob Kandestøber alt, inden Solen er ganget til Hvile, godt gemt bag Laas og Slaa i Helsingør Arrest.

Da han stedes for den vise Dommer, maa han bekende, at han havde ladet nogle Ord falde om Flaadens Rejse, men tænkte ellers ikke noget dermed. Og da han jo ogsaa er kendt som en agtet Borger udi Byen, saa tiltror Dommeren ham langt fra noget saa slemt som, at han skulde beflitte sig med Troldomskunster.

Men nu, da han er kommet for Dommeren, saa spørges han ud om Familieforhold, Bekendtskaber m. m. Og han bekender da at have en Søster ved Navn Karen Vævers paa den lille Ø Fejø udi Smaalandsøhavet.

Naa, ja saa løslades Jacob Kandestøber, men da senere oplyses, at Karen Vævers paa Fejø har Skyld for at øve lidt underlige Kunster, er man et godt Stykke fremme i Sagen.

En skønne Dag arresteres hun, føres til København, og nu faar Sagen Fart.

Der holdes Forhør efter Forhør, og der gøres mangt og meget for at faa Tilstaaelsen frem. Men det trækker i Langdrag.

Dog, endelig kom den.

Tilsidst bekender Karen Vævers, at hun og fem andre Hekse havde opvakt Storm og bragt Flaaden i Forvirring ved Hjælp af nogle Lerpotter paa et Bord i hendes Stue paa Fejø. Dernæst var Djævelen „Langvinus“ sendt af Sted i en tom Øltønde. Sammen med et Par andre Djævle „Smuk“ og „Pil-Hestesko“ havde denne saa besørget Resten. De havde klamret sig om Skibenes Køl.

Det var ellers Mening, at hele Flaaden skulde have forlist, men Grunden til, at dette ikke skete, var, at Karen Vævers havde sin Mand, sin Søn og sin Svoger om Bord. Og for deres Skyld havde hun tre Gange i Jesu Navn bedt de andre om at skaane Flaaden. Men da „Langvinus“ alligevel blev sendt af Sted af de fem andre Hekse — ja, saa havde Karen besluttet at forpurre deres Plan ved at berede en af Heksene en brat Død.

Saaledes lød Karens Bekendelse.*)

Da Folk hørte den, gyste de, men glædede sig i deres stille Sind til at se hende og de fire

andre Hekse fra Fejø paa Baalet.

Selvfølgelig var der ingen Vej uden om Baalet, hverken for Karen eller hendes Medhjælpersker. En saa frygtelig Misgerning skulde straffes med Baalet. Og en skønne Dag lyste der fem Baal udi Danmarks Hovedstad, og paa disse blev Kvinderne fra Fejø brændt.

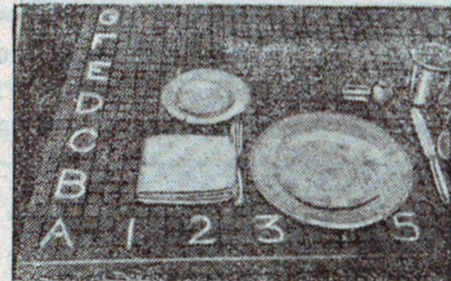
*) Findes i gamle Domsprotokoller fra Kr. 4. Tid.

Børnernes Rubrik.

—0—

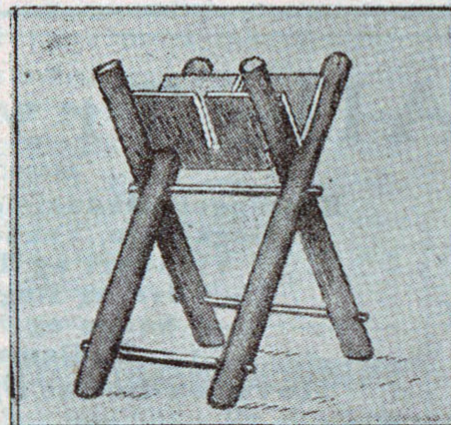
Midt iblandt os lever Mennesker, som paa en eller anden Maade er ramt af Ulykken, og som vi alle skylder Hensynstagen og Forstaaelse. Jeg tænker her især paa de døvstumme og de blinde.

De døvstumme betjener sig af et særligt Sprog, Fingersproget som de indbyrdes taler meget hurtigt, og som ikke er sværere end at den, som til daglig omgaas de døvstumme, let lærer det. Har du først lært de forskellige Fingerstillinger, saa kan du saa smaat begynde at snakke med dine døvstumme Medborgere og derved berede dem en Glæde. Husk, naar der er en døvstum til Stede, da at undgaa al Latter og Lystighed, som han, el. hun ikke forstaar Meningen med, thi døve Folk bliver ofte med Tiden mistroiske og mener, at Lystigheden gaar ud over dem — hvad det naturligvis aldrig gør.

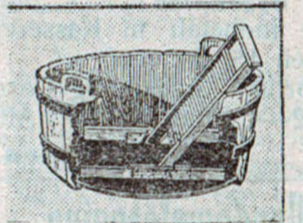
Endnu større Hensyn skylder man den blinde. Hvis du nogenstinde har siddet til Bords sammen med en blind, har du set hvor forsigtig han føler sig frem for at mærke, hvor Tallerknerne staar, hvor Spiseredskåberne ligger o. s. v. Al den Besvær kan du spare ham for ved at inddele hans Bord med Tal og Bogstaver, som Billedet viser. Nu er man i Stand til at inddele Bordet som et Skakbrædt eller et Landkort, og kan da hver Dag sætte Fingeren paa det rette Sted nøjagtigt. Den blinde som ikke har det ydre Øjes Sekraft har til Gengæld et indre Øje og en stærk udviklet Hukommelse, som sætter ham istand til for det indre Blik at fremtrylle et Erindringsbillede af alle kendte Tings Stilling i Forhold til hinanden, og han vil hurtigt finde sig hjemme og være glad for at slippe for først at maatte føle sig tilrette.

Ferien er snart forbi, og vi trænger allesammen til at tage fat paa noget nyttigt Arbejde. Brændet, du savede til Jul, er ved at slippe op, der skal skaffes noget nyt. Se her er en ny Savbuk.

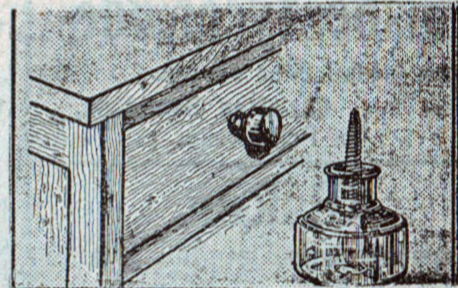

Selve Savbukken er ikke egentlig ny, det er kun Indlægget, der er nyt. Dette er lavet af to Brædder, af hvilket den ene er lidt længere end den anden. Denne Forlængelse gaa ned mellem 2

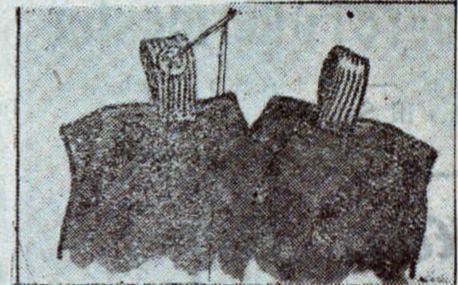
af Bukkens Ben og har den Op-gave at styre og styrke. Der findes et Udklip, hvori Savbladet kan gaa. Dette Udsnit behøver naturligvis ikke at gaa helt gennem Træet, hvilket ogsaa vilde svække Indlægget for meget. — En saadan Buk har 2 Fordele. Man kan save korte Stykker paa den, og Træet klemmer ikke fast om Savklingen.

Fra Brændehuset gaar vi til Vadskerummet: Der er ikke noget mere irriterende end et Vadskebrædt, der glider frem og tilbage. Ved et Indlæg af Lægter, som det du ser i Bunden af Ballien, vil Vadskebrættet kunde indtage en fast og urokkelig Stilling, hvilket vil føles som en stor Lettelse for den, der skal arbejde med det.

Medens vi er i Farten med at lave saadanne smaa nyttige Forandringer vil jeg lære dig en Maade hvorved du kan lave et nemt Haandtag til Skuffer, Skab-døre og lign. Man samler nogle af disse kendte smaa Blækflasker og renser dem. En Skruer hamres flad nede ved Hovedet og Flasken fyldes med Gibs eller Cement. Lad det tørre godt og skru saa Flasken paa. Den vil frembyde det nydeligste Haandtag.

Til Slut et praktisk Vink for de raske Dreng, som selv kan sy en Knap i deres Bukser. Faa fat i et Stykke stærkt Elastik. Læg det dobbelt og sy det fast som vist paa Billedet. Sy dernæst Knappen fast med en stærk Traad. Nu kan du bøje og strække dig og slaa KRAFTSPRING saa meget du vil, Knappen skal nok holde.

Køb paa Deres egen Egn!

—0—

Denne Opfordring lyser ud af alle Blades Spalter og gentages af enhver Forretningsmand. Og den er ogsaa berettiget, thi en af Grundbetingelserne for et Samfunds Trivsel er Solidaritet. Enhver god Borger bør i egen Interesse handle i den By eller paa den Egn, hvori han selv ønsker at eksistere, og bør det erindres, at har den handlende ikke lige netop den Vare, man ønsker, kan den skaffes.

Man bør huske, at for hver Krones Fortjeneste man unddrager sin Bys eller Egn's Forretningsfolk, formindsker man disses Skatteevne og Købeevne i tilsvarende Grad.

Landboerne bør ogsaa købe i en By eller paa den Egn, de føler sig knyttet til, da de altid har større Mulighed for at blive tilfredsstillet ved Køb, naar det gaar gennem en stedlig handlende, som for at beholde sin Kunde maa drage Omsorg for at denne bliver behandlet saa godt som muligt. Den stedlige Købmand ser i Egnens Beboere sine stabile Kunder, hvis Tilfredshed er ham en Eksistensbetingelse.